

ת"פ (חיפה) 36495-07-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד מוטלק

ת"פ (חיפה) 36495-07-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד מוטלק מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 36495-07-23

מדינת ישראל

נגד

מוחמד מוטלק

בית המשפט המחוזי בחיפה

[12.06.2025]

כב' השופט אמיר טובי, שופט בכיר

ב"כ המאשימה - עו"ד מונא מנסור (פמ"ח)

ב"כ הנאשם - עו"ד עומר סנעאללה

החלטה

ההליך וכתב האישום

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). הסדר הטיעון כלל את תיקון כתב האישום, אך מבלי שהושגה בגדרו הסכמה עונשית. הוסכם כי לענין העונש יטען כל צד את טענותיו באופן חופשי.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי לויס דניאל (להלן: "המתלונן") וג'וזיף דניאל (להלן: "ג'וזיף") הם אחים, ושניהם בניו של רימון דניאל (להלן: רימון").

בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, עבדו המתלונן, רימון וג'וזיף באתר בניה בקרית מוצקין. באותה תקופה עבד הנאשם יחד עם אחיו, מוטלק מוטלק (להלן: "מוטלק") ועובד נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "העובד") באותו אתר.

3. ביום 12.6.2023 במהלך יום העבודה באתר, פגע הנאשם באמצעות מחפרון בו נהג במשאית בה נהג רימון, השייכת לרימון. בעקבות אותה תאונה התפתח דין ודברים בין הנאשם לרימון, והשניים פנו למנהל האתר על מנת שיסייע להם בפתרון המחלוקת.

לאחר זמן קצר התגלע ויכוח קולני בין השניים, אליו הצטרפו מוטלק, העובד וג'וזיף, ואשר התפתח לעימות בין רימון וג'וזיף לבין הנאשם, מוטלק והעובד, במהלכו דחפו הצדדים האחד את השני, בעוד העובד אוחז בקרש בניין בידו.

בעקבות העימות, נעשה ניסיון להפריד בין הניצים. המתלונן ששמע צעקות וראה כי דוחפים את אביו ואת אחיו, הגיע למקום בעודו מחזיק פלס בידו, רץ במהירות לכיוון הנאשם ומוטלק, אך נהדף על ידי אדם שלישי והורחק מהשניים. בשלב זה נטלו הנאשם ומוטלק בידיהם שתי אבנים משתלבות כבדות. הנאשם התקדם לעבר המתלונן, שבינתיים הורחק מהם, עד שהגיע למרחק של מטרים ספורים ממנו, וזרק את האבן בעוצמה רבה לעבר ראשו של המתלונן ופגע בפניו. בהמשך, זרק מוטלק אבן נוספת שלא פגעה במתלונן.

4. כתוצאה מהפגיעה, התמוטט המתלונן על הקרקע כשהוא חבול ומדמם ואילו הנאשם ומוטלק נמלטו מאתר הבניה באמצעות רכבם. הנאשם נעצר על ידי המשטרה ביום 2.7.2023 ואילו מוטלק לא אותר נכון למועד הגשת כתב האישום.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות חמורות, לרבות שבר בגשר האף, שבר דחיסה באזור SZ, שבר באזור רים תחתון, חתך בשפה עליונה, שבר בשיניים ועוד. המתלונן הובהל לבית החולים שם עבר ניתוח תחת הרדמה כללית. הוא אושפז למשך שלושה ימים, עד ליום 15.6.2023.

5. לאחר הרשעת הנאשם, התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו בטרם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש. במקביל, התבקש גם תסקיר נפגע עבירה. תסקירי שירות המבחן ביחס לנאשם

6. בתסקיר מיום 10.9.2024 נאמר כי מדובר בצעיר בן 23, רווק שסיים 12 שנות לימוד שאין לחובתו הרשעות קודמות. עובדה זו צוינה בשוגג שכן אין חולק כי לחובתו של הנאשם הרשעה בעבירה מתחום הנשק משנת 2018 בגינה הוטלו עליו, בין היתר, ארבעה חודשי מאסר אותם ריצה בדרך של עבודות שירות. גם עובדת הרשעתו הקודמת של הנאשם צוינה בתסקיר, כך שלא ברור כיצד נאמר, באותה נשימה, דבר והיפוכו.

7. בהתייחס לעבירה מושא הדיון, נאמר כי הנאשם הודה בביצועה, קיבל אחריות על מעשיו והוא מביע צער וחרטה על התנהגותו ומבין כי התנהג בצורה פוגענית ואימפולסיבית. לדבריו הוא ניסה לערוך סולחה עם נפגע העבירה אך הצד השני לא גילה נכונות לכך.

8. בבואו להעריך סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצד הנאשם אל מול סיכויי שיקומו, ציין שירות המבחן כי התרשם שמדובר במי שטרם גיבש אישיות עצמאית ומצוי בשלבים ראשונים לגיבוש זהותו האישית והחברתית. ניכר כי הוא מגלה תלות בסובבים אותו ומתקשה לקבל החלטות באופן עצמאי. שירות המבחן הוסיף כי התרשם מהנאשם כבעל יכולות תפקודיות סבירות, המשתדל לקחת אחריות לתפקידיו המשפחתיים, התעסוקתיים והחברתיים. למרות גילו הצעיר, הוא מצליח באופן ראשוני להתבונן בחלקו באירועי חייו השונים ומראה נכונות לבחון ולהעמיק בקשיו, על מנת לסייע לעצמו. מאידך התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה קושי לבטא את מחשבותיו וכי הוא בעל יכולת מסוימת בלבד לשלוט בדחפיו ולפעול מתוך תכנון, אם כי לא בצורה חריפה.
9. בסיכומו של דבר, העריך שירות המבחן כי שילובו של הנאשם בהליך טיפולי יהא בו כדי לסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות מצדו בעתיד. לפיכך הומלץ על דחיית הדיון למשך ארבעה חודשים על מנת לאפשר שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. בית המשפט נעתר לבקשת הדחיה.
10. בתסקיר העוקב מיום 22.1.2025 נאמר כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית למבצעי עבירות מתחום אלימות הרחוב וכי עד כה נערך מפגש אחד, אליו הוא הגיע בזמן ושיתף במהלכו באופן מותאם. בשים לב לשלב הראשוני של ההליך, התבקשה דחיה נוספת בת ארבעה חודשים, שגם לה נעתר בית המשפט.
11. בתסקיר האחרון מיום 18.5.2025 נאמר כי בתקופת הדחיה המשיך הנאשם את השתלבותו בקבוצה הטיפולית, הגיע לפגישות בצורה סדורה והפגין מחויבות ושיתוף פעולה בקבוצה באופן מותאם. הנאשם גילה פתיחות ללמידת תכנים חדשים, העמקה בקשיו והרחבת מודעותו העצמית. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עדיין זקוק להמשך הליך טיפולי במסגרתו יוכל להסתייע בגורמי הטיפול לצורך גיבוש אישיות עצמאית ונפרדת. בשקלול כלל הגורמים, ההערכה היא כי הסיכון להישנות עבירות בעתיד פחת וכי המשך שילובו של הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן, יש בו כדי להביא להפחתה נוספת בסיכון.
12. נוכח האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך להיות משולב בהליך הטיפול. עוד נאמר כי לאור גילו הצעיר, יכולתו התפקודית החיובית, הרי שענישה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה עלולה להוביל להתדרדרות במצבו ולחברו לתת תרבות עבריינית. לפיכך, הומלץ להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית בדמות עבודות שירות.
- תסקיר נפגע העבירה
13. בתסקיר נפגע עבירה מיום 11.7.2024 נאמר כי המתלונן צעיר כבן 26, סיים 12 שנות לימוד עובד בעסק המשפחתי ונשוי מזה חצי שנה. שירות המבחן ציין כי טרם הפגיעה, ניהל המתלונן את חייו בתחושת ביטחון ויציבות וכי הפגיעה הפגשה אותו עם תכנים מטלטלים של חרדה, חולשה ודריכות מתמשכת, אשר פגעו באופן קיצוני בחוסנו הנפשי ובדימויו העצמי.
14. עוד צוין כי לאחר שהשתחרר מבית החולים, נותר המתלונן ארבעה חודשים בביתו כשהוא תלוי בטיפולם של מי מבני משפחתו. כן השליכה הפגיעה על התחום הזוגי וגרמה למתלונן לחוות קשיים רגשיים משמעותיים שהשפיעו על מערכת הנישואין הטריה שלו. בנוסף, היעדרותו מהעבודה פגעה בעסק המשפחתי, משום שאביו נאלץ לוותר על פרויקטים עתידיים בהעדר יכולת להיעזר במתלונן.

15. על מנת שלא לפגוע בצנעת פרטיותו של המתלון, לא ארחיב מעבר למה שנאמר, ואסתפק בכך שהפגיעה שהסב לו הנאשם השליכה גם על מישורים אחרים בחייו, והשפעתה ניכרת עד היום.
16. בסיכום התסקיר נאמר כי לנוכח תמונת הנזקים הקשה ועל מנת להשיב למתלון חוויה של נראות והכרה חברתית ומשפטית להשלכות הפגיעה עמן הוא מתמודד, מן הראוי לפסוק לטובתו פיצוי משמעותי.
- הראיות לעונש
17. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את תדפיס המידע הפלילי ביחס לנאשם (מע/1) ממנו עולה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2019 בעבירות נשק, בגינה נגזרו עליו ארבעה חודשי מאסר אותם ריצה בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.
18. מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.
- טיעוני הצדדים לעונש
19. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לכך שהערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם הם מהחשובים ביותר בכל חברה - שלום הציבור וביטחונו וכן הערך של שמירה על חיי אדם ושלמות גופו.
20. המאשימה הפנתה לנזקים ולמומים החמורים שנגרמו למתלון כתוצאה ממעשי הנאשם, בגינם נדרש המתלון לניתוח תחת הרדמה כללית וכן להשלכות אותם נזקים על דימויו העצמי ותפקודו בחיי היומיום, כפי שהדבר משתקף מתסקיר נפגע עבירה שנערך לגביו.
21. לאחר שהפנתה למדיניות הענישה הנוהגת הנלמדת מהפסיקה אותה הציגה, עתרה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם מצוי בטווח שבין 3 - 5 שנות מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים, לרבות פיצוי משמעותי למתלון. נוכח התסקיר החיובי שהוגש לגביו, עתרה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.
22. בפתח טיעוניה לעונש, ציין הסנגור כי מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם ובתוצאות הקשות שהם הסבו למתלון, יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם היה במעצר מאחורי סורג ובריח למשך חודשיים ולאחר מכן במעצר באיזוק אלקטרוני למשך 17 חודשים ואף כיום, כשנתיים לאחר האירוע מושא הדיון, הוא עודנו מצוי תחת תנאים מגבילים.
23. ב"כ הנאשם הפנה לכך שמעובדות כתב האישום עולה כי מי שפתח בהתנהגות האלימה היה דווקא המתלון וכי אילולא הוא נהדף על ידי אחרים, האירוע לא היה מסתיים כפי שהסתיים. מכאן שלמתלון אשם תורם במידה לא קטנה שכן מעשיו היוו טריגר למעשים שבאו לאחר מכן. כל זאת, מבלי להצדיק את מעשי הנאשם.
24. בהתייחס לתסקירי שירות המבחן, טען הסנגור כי מדובר בהליך שיקומי מוצלח שנמשך מזה כשנה וחצי וכי הנאשם אשר השתקם מבקש להמשיך בשיקומו. בהקשר זה, הפנה ב"כ הנאשם לכך ששירות המבחן התרשם כי שליחתו של הנאשם למאסר בפועל תפגע בשיקומו. על כן, התבקש בית המשפט ליתן לנאשם הזדמנות נוספת כדי שימשיך בהליך השיקומי ויפתח דף חדש בחייו.
25. לסיכום, בקשה ההגנה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-24 חודשי מאסר. נאמר כי ככל שייקבע רף תחתון גבוה יותר, מתבקש בית המשפט לסטות מהמתחם לקולא מטעמי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן. דברו האחרון של הנאשם
26. בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו ועל הנזק שגרם למתלון, לעצמו ולמשפחתו. עוד הוסיף כי הוא התנהג בצורה נמהרת וכי הוא נכון להתנצל בפני המתלון ומבקש מבית המשפט להעניק לו הזדמנות נוספת. דיון והכרעה
27. העיקרון המנחה בקביעת מתחם העונש ההולם הוא עיקרון ההלימה המחייב קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת המתחם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין.
28. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בענייננו הם שלמות גופו של אדם וזכותו לאוטונומיה על גופו כמו גם זכותו לביטחונו האישי וזכותו של הציבור בכללותו לביטחון. הפסיקה התייחסה במספר רב של הזדמנויות לחומרה היתרה הגלומה בפתרון סכסוכים בדרכים אלימות תוך שימוש בנשק קר או חם. נאמר לא אחת כי על בית המשפט לתרום את תרומתו למלחמה בתופעה מכוערת זו על מנת לבער את נגע האלימות שפשה בחברה, וזאת בדרך של הטלת עונשים מחמירים. יחד עם זאת, הענישה אינה נגזרת רק מהוראת החיקוק המיוחסת לנאשם אלא ממכלול של נסיבות אותן יש להביא בחשבון בעת גזירת העונש. עמד על כך בית המשפט במספר הזדמנויות ובכללם בע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' פרי זדה (23.3.2016), שם נאמר:

"מטבע הדברים שאירועי אלימות המגולמים בעבירה של "חבלה חמורה בנסיבות מחמירות", שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב בענייננו, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה בתחום זה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, כאשר לצד מקרים של ענישה מקילה, הוטלו במקרים אחרים עונשים חמורים של שנות מאסר ארוכות, הכול בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה לגופו (ענין אבו שנב, פסקה 20; ענין לביא, פסקה 12; ע"פ 1554/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 25 (19.5.2015); ע"פ 5415/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.2.2015)). בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די כמובן בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגין הורשע הנאשם (ע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.8.2013))."

29. בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הבאתי בחשבון את העובדה כי מדובר באירוע ספונטני שפרץ כתוצאה מהתלקחות יצרים רגעית, ואשר לא קדמו לו תכנון או התארגנות כלשהי.

נתתי דעתי לתוצאות הקשות של מעשיו האלימים של הנאשם, אשר הסבו למתלונן נזקים חמורים, לרבות שברים בפניו ובשיניו, בגינם הוא נזקק לניתוח שנעשה תחת הרדמה כללית ואשפוז למשך מספר ימים. הנזקים במישור הפיזי והנפשי מלווים את המתלונן עד היום, כפי שניתן ללמוד מהתסקיר שהוגש לגביו, ממנו עולה תמונת נזקים קשה ומשמעותית.

30. בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מצאתי להתחשב גם בעובדה שהמתלונן הוא זה שהסלים את האירוע, אשר התמזה, עד לאותו שלב שבו הופיע, בדחיפות הדדיות של הצדדים איש את רעהו. מעובדות כתב האישום עולה כי המתלונן רץ לכיוון הנאשם כשהוא אוחז בידו פלס ונהדף על ידי אחרים שהיו במקום שהרחיקו אותו מהנאשם. צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי אין לדעת כיצד היה האירוע מסתיים אילולא הורחק המתלונן על ידי מי מהנוכחים במקום. דברים אלה אינם באים כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם, בייחוד שעל פי עובדות כתב האישום, נטילת האבן והטחתה בפניו של המתלונן נעשו לאחר שהלה הורחק מהמקום. הדברים נאמרים כדי להדגיש כי גם המתלונן תרם את חלקו להסלמת האירוע. ייתכן ואילו נמנע מהתנהלות בריונית מלכתחילה, על ידי ריצה לעבר הנאשם כשהוא אוחז פלס בידו, היה האירוע מסתיים ללא נזקים חמורים כפי שארע, למרבה הצער, בפועל.

31. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי מנעד הענישה בעבירות האלימות רחב. כפי שצוין לעיל, העונש נקבע בהתאם לנסיבותיו של כל אירוע, חומרתו, השימוש שנעשה במהלכו בנשק קר או חם, התכנון שקדם לו, עוצמת האלימות שננקטה במסגרתו ותוצאותיה.

32. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, את נסיבות ביצועה ואת מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בענייננו מצוי בטווח שבין 18 - 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

33. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הבאתי בחשבון את הודאתו של הנאשם במיוחס לו. אותה הודאה לא זו בלבד שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר, אלא שהיא מגלמת נטילת אחריות מצד הנאשם על מעשיו.

כמו כן הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה שלחובתו הרשעה אחת, שלאחריה לא שב להתנהלות עבריינית אלא שמר על יציבות במישורי חייו השונים והתנהל כאדם נורמטיבי.

ראיתי ליתן גם משקל לעובדה שהנאשם היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני קרוב לשנה וחצי חלקה תוך הרחקה ממשפחתו וסביבתו וכי גם היום, כשנתיים לאחר האירוע, עודנו מצוי בתנאים מגבילים.

34. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, הראשון שבהם מיום 10.9.2024 והאחרון מיום 18.5.2025. למעשה, מעורבותו של שירות המבחן החלה עוד קודם לכן, בשלב המעצר, ונמשכה לאורך חודשים רבים במהלכם ליווה את הנאשם בהליך הטיפול בו שולב, עמד על התקדמותו והתגייסותו לערוך שינוי בחייו והעריך כי סיכויי להצליח בשיקום הם גבוהים. עוד ציין שירות המבחן כי מאסרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח עלול להוריד לטמיון את הדרך הטיפולית בה צעד עד כה ולחשוף אותו לתרבות עבריינית. בנסיבות, ראיתי לעשות שימוש בסמכותי בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

בהקשר זה אני רואה להפנות לכך שהתנאי אותו מציב סעיף 40ד(א) לחוק העונשין לחריגה ממתחם העונש ההולם הוא קיומו של הליך שיקום שהסתיים בהצלחה או סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, כאשר השיקולים המרכזיים הנבחנים בהקשר זה הינם: המוטיבציה שהפגין הנאשם להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עבר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.04.18)).

לדעתי, תסקירי שירות המבחן מצביעים על סיכויי שיקום טובים, על מוטיבציה גבוהה שהפגין הנאשם ועל הבעת חרטה כנה על מעשיו והפגנת אמפתיה כלפי נפגע העבירה.

35. נוכח מקבץ האמור, יש בדעתי להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, כפוף לחוות דעתו החיובית של הממונה על עבודות השירות. זאת, לצד עונשים נלווים.

גזר הדין הסופי יינתן ביום 7.7.25 לאחר קבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

המזכירות תמציא החלטה זו לממונה. ניתן ליצור קשר עם הנאשם באמצעות סנגורו עו"ד עומר סנעאללה בטלפון *****-**, ובפקס *****-**.

הובהרה לנאשם חובת התייצבותו לדיון הבא.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשפ"ה, 12 יוני 2025, בהעדר הצדדים.